



بوگاتی در مولشیم فرانسه^۱ در سال ۱۹۰۹، به عنوان یک سازنده اتومبیل با عملکرد عالی و توسط اتوره بوگاتی^۲ ایتالیایی بنیانگذارده شد.

شرکت اصلی افسانه‌ای برای تولید انواعی از ماشین‌های بسیار ویژه و نیز سریع در جهان خوانده می‌شد. شرکت ایگز جنگ دوم جهانی، مانند بسیاری از همتایان خود و دیگر اتومبیل‌های گرانقیمت عقیم ماند. شاید عامل دیگر افول شرکت مرگ زان، پس از اتوره شمرده می‌شد. شرکت از لحاظ مالی در تقلا بود و مدل آخر خود را در دهه ۱۹۵۰ پیش از اینکه نهادنباشد به دلیل کسب و کار تولید الوارم یدکی هوایما دردهه ۱۹۶۰ خریداری شد و روانه می‌باشد. امروزه نام بوگاتی در مالکیت "گروه فولکس ورن" قرار دارد که بوگاتی را، به عنوان سازنده اتومبیل‌های اسپرت الیت به تعداد محدود، احیا ساخته است.



مدل ۳۵ تولید سال ۱۹۲۶

با رنگ آبی علامت فرانسه در مسابقات



مدیریت اتوره بوگاتی

بنیانگذار بوگاتی یعنی اتوره بوگاتی در شهر میلان ایتالیا متولد شد و شرکتی که نام او را برخود داشت در مولشن، فرانسه راه اندازی گردید که در آن روزگار بخشی از آلمان محسوب می‌شد و بعد از ۱۹۱۹ جزو فرانسه گردید. شرکت هم به سطح جزئیات مهندسی در اتومبیل‌های شرکت شهرت کسب نمود و هم برای قالب هترمندانه ای که در آن طرح هایش اجرا می‌شدند که برخاسته از ذات هنری خاتواده اتوره بود (پدرش، کارلو بوگاتی ۱۸۵۶-۱۹۴۰) از پیشگامان هنر نوین و طراح جواهر و میلان در ایتالیا بود). همچنین، شرکت از پیروزی در اولین مسابقات جایزه بزرگ موناکو بهره مند شد.

برآورده است



نوع مدل‌ها

فقط نمونه‌های اندکی از وسایط نقیله اتوره بوگاتی ساخته شدند که معروف ترین آن‌ها: نوع ۳۵ جایزه بزرگ، رویال، نوع ۵۷ اتلانتیک، و نوع ۵۵ اتومبیل اسپرت به شمار می‌رفتند. در زانویه ۱۹۰۹ معلوم شد یک بوگاتی سال ۱۹۳۷ نوع ۸۵۷ اتلانتیک در گاراز یک پیشکش چراج که از دنیا رفته بود در انگلستان پیدا شده و حال اینکه تنها ۱۷ دستگاه از این مدل به صورت دست ساز در این تاریخ عرضه گردیده بود. در کل جهان تولید به طور تقریبی ۷، ۹۰۰ دستگاه اتومبیل ساخته شد که در حال حاضر ۰۰۰، ۲ دستگاه هنوز موجود است.

با ارزشی

با ارزشی

با ارزشی

طی چند دهه فعالیت، بوگاتی با هزاران پیروزی، به توفیقات با ارزشی دست یافته است. شاید بوگاتی نوع ۳۵ با ۳، ۰۰۰ پیروزی موفق ترین اتومبیل مسابقه در تمامی دوران مسابقات اتومبیلرانی باشد. همینطور در "تارکا فلوریو"^۳، بوگاتی ۵ سال پیاپی از ۱۹۲۵ تا ۲۹ پیروزی را از آن خود ساخت.



Bugatti

فرجات

دهه هی ۱۹۶۰، "ویرجیل اکسنر"^۷ به عنوان پروژه احیای اتومبیل، یک بوگاتی جدید را طراحی نمود. نسخه‌ی نمایشی این اتومبیل در واقع توسط "جیا"^۸ با استفاده از شاسی آخرین بوگاتی مدل ۱۰۱ ساخته شده و در نمایشگاه اتومبیل تورین ایتالیا در سال ۱۹۶۵ به معرض بازدید عموم گذاشته شد ولی چون دران مقطع تامین مالی میسر نبود توجه "اکسنر" مطوف به احیای "استونز"^۹ کردید.

بوگاتی به تولید قطعات هواییما ادامه داد و بالاخره در سال ۱۹۶۳، "هیپسیانو-سویزا"^{۱۰} (یک خودروسازی‌گر که تراز اطرافی نمود) لیکن خود در ماه اوت سال ۱۹۴۷ دیده از جهان فرو بست. در میانه دهه هی ۱۹۵۰، شکنی‌کلایات تلاش کرد تا تحت مدیریت رولاند بوگاتی^{۱۱} درآید و در این اثنا بوگاتی مسابقه نوع ۲۵۱ با موتور متوسط، با طراحی یک طراح معروف، اتومبیل‌های آلفارومئو، فراری و ماسراتی، یعنی "جیواچینو کلامبو" شده و در سال ۱۹۷۷، "مسیبر"^{۱۱}، هردو شرکت آغاز تولید اتومبیل متوقف گردید.

بوگاتی ۱۱۰ EB ساخت سال ۱۹۹۶



کشانیده شد در حالی که مدل ویژه ای برای بازار امریکا به نام "بوگاتی امریکا" در دست تهیه بود. مدیران مربوطه نیز "لوتوس" را به شرکت پرتوون "مالزی" فروختند. در سال ۱۹۹۷، تولید کنندگان آلمانی "دوفر ریسینگ"^{۱۲} حق امتیاز EB و باقیمانده سهام بوگاتی را با هدف تولید ۵ دستگاه از این خودرو خرید. کارخانه بعداً به یک شرکت سازنده میل فروخته و سپس عملاً مورد بهره برداری هم واقع نشد. تا امروز نیز کارخانه بالاستفاده بر جای خود باقی است.

شاید مشهورترین صاحب بوگاتی EB ۱۱۰، "مایکل شوماخر" قهرمان ۷ دوره فرمول یک باشد، وی علی رغم اینکه اخیراً با فراری رانندگی کرده اما هنوز برای تیم "بتون" با بوگاتی EB ۱۱۰ مسابقه می‌دهد.

دان بوگاتی، پسر بوگاتی، اتوده، در اوت ۱۹۳۹ در سی سالگی ضمن آزمایش اتومبیل مسابقه نوع ۵۷ در نزدیکی کارخانه "مولشیم" کشته شد و متعاقباً اقبال شرکت با توجه به روحیه‌ی پدر رو به انحطاط گذاشت. جنگ دوم جهانی، کارخانه تخریب کرد و اصولاً شرکت اختیار دارانی هایش را از دست داد. طی دوران جنگ، بوگاتی برنامه تاسیس کارخانه‌ی جدیدی را در "لولویس" پاریس^{۱۳} ریخت و مجموعه‌ی ای از اتومبیل ای تازه اطرافی نمود لیکن خود در ماه اوت ۱۹۴۷ دیده از جهان فرو بست. در میانه دهه هی ۱۹۵۰، شکنی‌کلایات تلاش کرد تا تحت مدیریت رولاند بوگاتی درآید و در این اثنا بوگاتی مسابقه نوع ۲۵۱ با موتور متوسط، با طراحی یک طراح معروف، اتومبیل‌های آلفارومئو، فراری و ماسراتی، یعنی "جیواچینو کلامبو" آغاز شد. خودروی مذکور در عمل شکست خورد و کوشش شرکت در جهت تولید اتومبیل متوقف گردید.

ساختارنوین تشكیلات بوگاتی

کارآفرین ایتالیایی، "رامونو آرتیولی"^{۱۴} در سال ۱۹۸۷ نام بوگاتی را از آن خود نمود و شرکت اتومبیل بوگاتی را راه اندازی کرد. کارخانه ای اینبار در شهر کامپوگالابیو^{۱۵} ایتالیا افتتاح شد و ظرف دو سال برنامه‌ی احیای بوگاتی توسط طراحان مشهور ریخته شد. نخستین اتومبیل نامش بوگاتی ۱۱۰ EB به شماره‌ی رفت که به عنوان پیشرفتی ترین خودروی اسپرت از لحاظ تکنیکی معرفی شد. ظرف سال‌های ۱۹۹۲ الی ۱۹۹۴، "ماتورو فورگیسی"^{۱۶} طراح صاحب نام اتومبیل‌های مسابقه، مدیریت فی بوگاتی را پهنه دارد.

در سال ۱۹۹۳، به واسطه‌ی شرکت مادر ACBN، رومانو آرتیولی توانست شرکت اتومبیل "لوتوس" را از جنال موتورز خریداری نماید. با این اکتساب، دو نام بزرگ در تاریخ خودروهای مسابقه در کنارهم قرار گرفتند و کارخانه‌ها آماده شدند تا سهام شرکت بازار بورس بین المللی ثبت شود. در همین سال، بوگاتی نمونه‌ی یک خودروی "سدان" به نام EB ۱۱۰ را عرضه کرد. این اتومبیل وارد بازار شد امریکای شمالی و اروپا در رکود اقتصادی بودند و عملیات تولید آن در ۱۹۹۵ قطع گردید و اندکی بعد شرکت به تعطیلی



ترکیب امروز تشكیلات

مقارن با سال ۱۹۹۸، حقوق تولید تحت مارک بوگاتی توسط فولکس بوگاتی ۱۸/۳ چیرون ۱۷ معرفی شد. نخستین اتومبیل عادی بوگاتی ۱۶.۴ ویرون^{۱۷} با استقبال قابل ملاحظه ای مواجه گردید.

قیمت جدیدترین مدل این بوگاتی، بوگاتی ویرون^{۱۸}، با روز ترین تغییرات، ۲.۳ میلیون دلار اعلام شده و طراحی داخلی توسط متخصصین فرانسوی چرم و ابریشم انجام شده است.

ویرون^{۱۸}



1-Molsheim

2-Ettore Bugatti

3-Targa Florio

4-Levallois

5-Roland Bugatti 13-Campogalliano

6-Gioacchino Colombo 14-Mauro Forghieri

7-Virgil Exner 15-Dauer

8-Ghia 16-Dauer Racing

9-Stutz

17-Bugatti 183/Chiron

10-Hispano-Suiza

18-Bugatti EB 16.4 Veyron

11-Messier

12-Romano Artoli en.wikipedia.org منع: